

[Fritze Teisen.]

plejerskerne, medens den i Virkeligheden gik ud paa, at man ikke vil give dem det, som de netop ønsker.

De virkelige Indvendinger, som det ærede Medlem havde at gøre, gik ud paa, at man var bange for, at Sygeplejerskerne skulde faa et Monopol. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem skal være bange for, thi al den Stund der er Kvinder i Landet, al den Stund vil der være nogen, som ønsker at yde den Barmhjertighedsgerning, den Kærlighedsgerning, som det er at pleje syge, selv om de ikke har faaet den fornødne Uddannelse og derfor ikke kan paatage sig det Ansvar, som man forlanger, at en autoriseret Sygeplejerske skal kunne paatage sig. Thi heri ligger for mig hele Kærnen. Af den autoriserede Sygeplejerske kan man forlange, at hun er sig sit Ansvar bevidst, og Lægen kan med fuld Berettigelse paalægge hende et stort Ansvar, hvilket han ikke vil kunne gøre overfor en Sygeplejerske eller Plejerske eller en anden Kvinde, som af Barmhjertighed yder Sygehjælp. Han vil ikke kunne paalægge disse andre det fulde Ansvar, som han kan paalægge den autoriserede Sygeplejerske. Men naar man giver Sygeplejerskerne Autorisation, kræver man, at de skal være sig deres fulde Ansvar bevidst, og at Lægen skal kunne paalægge dem dette. Naar det ærede Medlem er bange for, at Sygehusene ikke netop skal modtage til Uddannelse Kvinder, som ønsker eet eller to Aars Uddannelse, og naar det ærede Medlem ønsker noget herom optaget i Lovforslaget, ønsker at paalægge Sygehusene en Forpligtelse i den Henseende, saa mener jeg i og for sig ikke, det er en Forpligtelse, man kan paalægge private Sygehuse, som Staten ikke er Herre over; det vil Staten i det højeste kunne paalægge de Hospitaller, den selv ejer. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem skal være saa bange for, at Sygehusene ikke netop gerne ogsaa tager den Slags Kvinder ind og uddanner dem; deres Arbejde aflaster jo i mangfoldige Tilfælde netop Sygehusene for Patienter, som de daarligt vilde kunne have Plads til, og af den Grund mener jeg, at Sygehusene rundt omkring vil være yderst tilbøjelige til at antage saadan Medhjælp, maaske ikke mindst netop i Provinsen.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Nedergaard) havde ogsaa en Indvending overfor § 8's Bestemmelse om, at der skal ansættes en sagkyndig Sygeplejerske. Jeg kan ikke dele denne Modstand. Jeg finder, at naar Sygeplejerskerne skal staa direkte

under Sundhedsstyrelsen, er det naturligt, at der mellem de enkelte Sygeplejersker og de enkelte Sygeplejebureauer er et Mellemlid, som stadig har Føling dels med Sygeplejerskerne, dels med Sundhedsstyrelsen, og som derfor vil være en udmærket Formidler mellem de to Parter og mange Gange vil kunne ordne Spørgsmaal, som det maaske ellers vilde blive ret besværligt og byrdefuldt at faa klaret, medens de nu vil kunne klares ved en Forhandling netop med dette Mellemlid mellem Sygeplejersker og Sundhedsstyrelse.

Fra vort Partis Side er vi, som jeg sagde, glade for at kunne være med til at give Sygeplejerskerne denne lille Fjer i Hatten, kan man gerne sige, som deres hele Stilling berettiger dem til, og vi forstaar ikke fuldt den Modstand, Venstre yder overfor Lovforslaget. Men fra vor Side skal vi naturligvis ikke yde nogen Modstand imod Nedsættelsen af et Udvalg, selv om vi ved, at der har været nedsat et Udvalg i Folketinget, som netop har behandlet de Synspunkter, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds anførte, og som jo ikke har været i Stand til at ændre noget ved det oprindelige Lovforslag. Paa vort Partis Vegne skal jeg altsaa tilsige vor Medvirken til en saglig Behandling i Udvalget, men vi haaber, at det maa blive en hurtig Udvalgsbehandling, saaledes at vi dog i Aar kan naa til efter 25 Aars Forløb at give Sygeplejerskerne det, som de beder om.

Veistrup: For at sige det straks, vi kan fra vor Side give det foreliggende Lovforslag vor ubetingede Tilslutning, og vi ønsker det gennemført hurtigst muligt.

Naar den ærede sidste Taler begyndte med at sige, at det var hende en Glæde at kunne anbefale at gennemføre de Ønsker, som Sygeplejerskerne har fremført, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er en Glæde, som vi har haft for adskillige Aar siden, idet vi for 10—12 Aar siden havde den Glæde at anbefale et Lovforslag, som gik ud paa at gennemføre disse Ønsker. Det blev ganske vist en stakket Glæde, fordi Konservative og Venstre modsatte sig Sagens Gennemførelse. Nu synes det imidlertid, som om der blæser en mildere Vind, og det er vi for vort Vedkommende taknemmelige for, fordi vi finder det rimeligt at imødekomme de Ønsker og Krav, som Sygeplejerskerne har fremsat, og som Lovforslaget er Udtryk for.

Det er rigtigt, som der er gjort opmærksom paa, at der ikke er nogen Væsens-